

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail vfm@vfm.dk

EHO/ J.nr. 2008-1676

Dato: 21. maj 2008

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 13. maj 2008 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 91 (Ad L 154).

Spørgsmål nr. 91:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 12. maj 2008 fra ABA-foreningen, jf. L 154 - bilag 14.”

Svar:

Det fremgår af ABA-foreningens henvendelse, at foreningen mener, at der er to uhensigtsmæssigheder i lovforslaget.

Den ene er, at der ikke er nogen ankeret vedrørende afgørelser om specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand i hjemmet. Dette vil efter foreningens opfattelse betyde, at der på landsplan udvikles helt forskellige kommunale lovfortolkninger og forskelle i administrationen af lovgivningen.

Undervisningsministeren har hertil svaret:

”Som det fremgår af svaret af 6. maj 2008 på spørgsmål 3, omhandler forslagets § 2, nr. 1, de tilfælde, hvor forældre til børn, som kommunalbestyrelsen har godkendt til at træne deres barn i hjemmet efter forslagets § 1, nr. 1-3, også selv vil sørge for undervisningen af deres undervisningspligtige barn i henhold til § 34, stk. 1, i lov om friskoler og private grundskoler m.v. (lovbekendtgørelse nr. 891 af 8. juli 2007). Forældrene har således frivilligt påtaget sig at varetage undervisningen selv og har som følge heraf ikke de klagemuligheder, som findes i folkeskolen.

Jeg skal også gøre opmærksom på, at kommunalbestyrelsens tilbud efter forslaget § 2, nr. 1, om vederlagsfri specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand i hjemmet på grund af barnets sprog- eller talevanskeligheder alene skal ses som et supplement til den undervisning, som forældrene selv har påtaget sig at udføre.

Jeg skal i øvrigt henvise til svaret af 6. maj 2008 på spørgsmål 3.”

Den anden uhensigtsmæssighed, foreningen peger på, er, at det er et uheldigt incitament for kommunerne, at de ikke får statsrefusion for udgifter til træningsredskaber, kurser, hjælpere m.v. Kommunerne vil efter foreningens opfattelse derfor prioritere hjemmetræningstilbud, der overvejende omfatter forældretræning uden brug af hjælpere. Hvis forældre skal træne på fuld tid, kan det ende med social isolation og efterfølgende problemer med at få fodfæste på arbejdsmarkedet.

Jeg kan oplyse, at lovforslaget giver forældrene mulighed for at vælge at træne deres barn helt eller delvist i hjemmet. Hvis kommunen godkender hjemmetræning, er det på baggrund af et ønske fra forældrene om at træne efter en konkret metode. Godkendelsen indebærer, at forældrene har ret til dækning af løn til hjælpere, hvis disse er nødvendige for at kunne gennemføre træningen efter den konkrete metode, og hvis de samlede udgifter til træningsredskaber, hjælpere, kurser, m.v. ikke overstiger beløbsrammen på 500.000 kr. årligt.

Kommunerne kan således ikke foretage en prioritering mellem træningstilbuddene.

Karen Jespersen

/ Else Hornemann